

**VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZA SUZBIJANJE ZLOUPORABE OPOJNIH DROGA**

**PRIJEDLOG
P R O T O K O L A
O SUSTAVU RANOG UPOZORAVANJA
U SLUČAJU POJAVE NOVIH
PSIHOAKTIVNIH TVARI
U REPUBLICI HRVATSKOJ**

Listopad 2007.

SADRŽAJ:		Str.
1. ODLUKA VIJEĆA O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA – KONCEPT SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA		3
2. ORGANIZACIJSKA STRUKTURA SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ		4
2.1. STANJE I POVIJESNI PREGLED RAZVOJA SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ		4
2.1.1. <i>Stanje</i>		4
2.1.2. <i>Daljnji razvoj</i>		5
2.2. KLJUČNI ČIMBENICI SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA		6
2.2.1. <i>Koordinativna struktura</i>		6
2.2.2. <i>Partneri u mreži Sustava ranog upozoravanja</i>		7
2.2.3. <i>Suradnja između tijela za provedbu zakona i zdravstvenih</i>		8
2.3. IZVORI I VRSTE INFORMACIJA		9
2.3.1. <i>Informacije o drogama</i>		9
2.3.2. <i>Medicinske informacije o problemima vezanim uz droge</i>		9
2.3.3. <i>Društvene i kulturne informacije u uporabi droga</i>		9
2.4. FAZE PROTOKA INFORMACIJA U SLUČAJU OTKRIVANJA NOVIH PSIHOAKTIVNIH TVARI		10
2.4.1. <i>Rano otkrivanje novih tvari – žurna uzbuna</i>		10
2.4.1.1. <i>Države članice u kojima je otkrivena nova psihoaktivna tvar</i>		10
2.4.1.2. <i>Države članice u kojima nije otkrivena nova psihoaktivna tvar u vrijeme kad je prvi put zabilježena u jednoj ili više drugih država članica</i>		10
2.4.2. <i>Potpuna informacija</i>		11
2.4.3. <i>Izvjешćivanje i povratna informacija u odnosu NIJD – EMCDDA</i>		11
2.4.4. <i>Korištenje elektroničkih alata za razmjenu informacija</i>		11
2.5. UPOZORENJA KOJI SE ODOSE NA NOVE PSIHOAKTIVNE TVARI – PROTOKOL POSTUPANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ		11
2.5.1. <i>Nove psihoaktivne tvari otkrivene u Hrvatskoj po prvi put</i>		11
2.5.2. <i>Nove psihoaktivne tvari već ranije otkrivene u Hrvatskoj i pronađene ponovo</i>		12
2.5.3. <i>Ostali znakovi upozoravanja</i>		12
2.5.4. <i>Ostale informacije iz Sustava ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj</i>		12
2.5.5. <i>Prevenција</i>		13
3. PRILOG		
3.1. PRILOG 1 – SPORAZUM O MEĐUINSTITUCIONALNOJ SURADNJI U SUSTAVU RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ		14
3.2. PRILOG 2 – ORGANIZACIJSKA SHEMA PARTNERA U SUSTAVU RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ		20
3.3. PRILOG 3 – KONTAKT LISTA PARTNERA U SREDIŠNJEM SUSTAVU RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ		21
3.4. PRILOG 4 – OBRAZAC ZA IZVJEŠĆIVANJE O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA		26
3.5. PRILOG 5 – TEKST „ODLUKA VIJEĆA O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA“		28
3.6. PRILOG 6 – RJEČNIK POJMOVA KORIŠTENIH U ODLUCI VIJEĆA O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA		38

1. ODLUKA VIJEĆA O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA – KONCEPT SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA

Vijeće Europske Unije (EU) je 16. lipnja 1997. usvojilo Zajedničku akciju o razmjeni informacija, procjeni rizika i kontroli novih sintetičkih droga, uzimajući za zakonsku osnovu Članak K.3 Ugovora o Europskoj uniji. Unutar okvira Zajedničke akcije (Joint Action - JA) razvijen je koncept Sustava ranog upozoravanja (EWS), s ciljem stvaranja mehanizma za brzu razmjenu informacija o proizvodnji, prodaji, korištenju i rizicima tvari koje još nisu spomenute ni u jednom Popisu Konvencije Ujedinjenih naroda o psihotropnim tvarima iz 1971., a koje predstavljaju ozbiljnu prijetnju javnom zdravlju i imaju ograničenu terapijsku vrijednost. Procjena Zajedničke akcije koje je provedena unutar EU Akcijskog plana za droge (2000. – 2004.) pokazala je da je EWS djelotvoran mehanizam i da treba biti ojačan i preusmjeren. Stoga je 10. svibnja 2005. djelokrug EWS-a proširen usvajanjem Odluke Vijeća (Council Decision - CD) o razmjeni informacija, procjeni rizika i kontroli novih psihoaktivnih tvari¹, a koje mogu uključivati i medicinske proizvode. Odluka Vijeća je usvajanjem stavila izvan snage Zajedničku Akciju. Odluka Vijeća se općenito odnosi na tvari koje trenutno nisu navedene ni u jednom Popisu Jedinствене konvencije Ujedinjenih naroda o opojnim drogama iz 1961. ili Konvencije Ujedinjenih naroda o psihotropnim tvarima is 1971. i odnosi se samo na krajnje proizvode, isključujući prekursore.

Budući da je Odluka Vijeća obvezujući dokument, države članice Europske unije su dužne Nacionalnoj jedinici Europol (Europol National Unit - ENU) i Nacionalnoj informacijskoj jedinici za droge (NIJD) kao predstavniku u Reitox mreži osigurati odgovarajuću infrastrukturu, resurse i sposobnost da primaju i prosljeđuju relevantne informacije. NIJD osigurava funkcioniranje svoje mreže za rano upozoravanje kroz brzo otkrivanje i prikupljanje informacija te šalje informacije o novim psihoaktivnim tvarima u EMCDDA, istovremeno ih potvrđujući.

Na razini EU, glavni čimbenici koji su suodgovorni za upravljanje EWS-om su Jedinica za droge Europol (EDU) i Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA), prema ovlaštenju navedenom u Odluci Vijeća. Iako se temelji na zajedničkim naporima, EWS djeluje kroz dva odvojena kanala gdje je Europol odgovoran za prikupljanje informacija vezanih za provedbu zakona i kazneno pravo putem ENU-a, dok je EMCDDA odgovoran za informacije o psihoaktivnim tvarima vezane uz zdravstvene i socijalne korelate. Informacije dobivene od država članica, obje institucije odmah dostavljaju jedna drugoj, ENU i NIJD, Europskoj komisiji i Europskoj agenciji za lijekove (EMA). Ukoliko informacije o novim psihoaktivnim tvarima dobivene od država članica traže prikupljanje daljnjih informacija, Europol i EMCDDA pripremaju Zajednički izvještaj. Vijeće EU može zatražiti procjenu rizika kako bi moglo odlučiti je li potrebno poduzeti kontrolne mjere u odnosu na tu specifičnu tvar. Svaka država članica dužna je poduzeti odgovarajuće korake u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i staviti pod zakonsku kontrolu tvar koja je subjekt odluke Vijeća EU. Pored navedenog, države članice slobodno odlučuju o kontrolnim mjerama u odnosu na bilo koju drugu novu tvar identificiranu na svom teritoriju.

Glavni cilj Sustava ranog upozoravanja je osigurati:

- Prikupljanje kvalitativnih informacija o novim psihoaktivnim tvarima koje se pojavljuju na europskoj sceni droge i brzu reakciju;

¹ Službeni list L 127, 20/05/2005, P 0032 – 0037 - Prilog 5

- Procjenu mogućih rizika koje nove psihoaktivne tvari mogu predstavljati za zdravlje korisnika i društvo;
- Širenje upozorenja i općenito jačanje mjera smanjenja štete;
- Zakonsku kontrolu i smanjenje dostupnosti novih opasnih psihoaktivnih tvari;
- Smanjenje negativnog zdravstvenog i društvenog utjecaja novih psihoaktivnih tvari na korisničku populaciju;
- Sprječavanje širenja nove pojave na europskoj razini.

2. ORGANIZACIJSKA STRUKTURA SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Sustav ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj se temelji na prethodno spomenutim relevantnim dokumentima pravne stečevine Europske unije, a u skladu je s provedbenim smjernica EMCDDA.

2.1. STANJE I POVIJESNI PREGLED RAZVOJA EWS U REPUBLICI HRVATSKOJ

2.1.1 Stanje

Zloupotreba sintetičkih droga na području Republike Hrvatske predstavlja relativnu novu pojavu koja je u velikoj mjeri povezana s novim bihevioralnim trendovima mladih ljudi u njihovom slobodnom vremenu. Radi zaštite mladih od uporabe i zloupotrebe sintetičkih droga i novih psihoaktivnih tvari, potrebno je uvažavati pozitivna nacionalna i međunarodna iskustva u informiranju, a preventivni rad s djecom i mladima mora se kontinuirano razvijati. Pojavnost sintetičkih droga se u Hrvatskoj prati kroz niz aktivnosti državnih institucija i nevladinih organizacija. Uz policijske aktivnosti neposredno vezane uz kontrolu i smanjenje prodaje sintetičkih droga, provode se i aktivnosti usmjerene na smanjenje štetnih posljedica sintetičkih droga.

Čak i prije pokretanja Sustava ranog upozoravanja, hrvatska nadležna tijela su aktivno surađivala u razmjeni informacija o tvarima koje su predstavljale značajnu prijetnju hrvatskom društvu i imala su jasnu zakonsku mogućnost stavljanja pod zakonsku kontrolu problematične nove psihoaktivne tvari. Ovakav postupak se pokazao uspješnim 2004. kada je 5 vrsta piperazina stavljeno pod službenu kontrolu na nacionalnoj razini, korištenjem dostupnih zakonskih instrumenata. Sukladno Zakonu o suzbijanju zloupotrebe opojnih droga (NN 107/01), članak 2, stavak 15, ministar zdravstva je ovlašten za donošenje *Popisa opojnih droga, psihotropnih tvari, biljaka od kojih se mogu proizvesti opojne droga te prekursora, odnosno tvari koje se mogu upotrijebiti u proizvodnji opojnih droga* (Popis). U skladu s konvencijama UN-a, navedeni se Popis redovito uspoređuje s listama Međunarodnog odbora za kontrolu narkotika (INCB) koji se odnosi na opojne droge, psihotropne tvari i tvari koje se mogu uporabiti za izradu opojnih droga, a koje se kao takve nalaze pod međunarodnom kontrolom (tzv. Žuta, Zelena i Crvena lista). Posljednje izmjene Popisa su objavljene u NN br.163/04.

Centar za kriminalistička vještačenja (CKV) provodi analizu novih psihotropnih tvari, međutim, potrebno je ojačati administrativne i institucionalne kapacitete ovog tijela. Kod procjene droga i psihotropnih tvari, CKV analizira uzorke prema reguliranim i propisanim metodama (UNODC). U slučaju da se ne radi o uobičajenim drogama i psihotropnim tvarima,

nove droge i psihotropne tvari mogu se identificirati korištenjem profesionalne literature i baze podataka. Ako novootkrivena psihoaktivna tvar predstavlja ozbiljnu prijetnju javnom zdravlju i ima ograničeno terapijsko djelovanje, ministar zdravstva može staviti tu tvar na Popis. Svako neovlašteno posjedovanje i trgovanje tvarima koje se nalaze na Popisu smatra se kaznenim djelom.

2.1.2 Daljnji razvoj

Kao zemlja kandidat za pristupanje Europskoj uniji, Republika Hrvatska je obvezna uskladiti svoje nacionalno zakonodavstvo sa *aquis communautaire* Europske unije. Stoga je 2. prosinca 2005. Hrvatski sabor usvojio Nacionalnu strategiju suzbijanja zlorabe opojnih droga u Republici Hrvatskoj za 2006.-2012. (NN 147/05). Ključan okvir za izradu iste predstavljala je EU Strategija za droge (2005.-2012.), koja ističe potrebu razvoja integrirane, multidisciplinarnе, globalne i uravnotežene strategije na području problematike droga u Europi. Temeljem Zakona o suzbijanju zlorabe opojnih droga (NN107/01), Vlada Republike Hrvatske je u listopadu 2006. donijela Uredbu o izmjenama i dopunama Uredbe o osnivanju Ureda za suzbijanje zlorabe opojnih droga (NN 111/06), kojom se osniva Nacionalna informacijska jedinica za droge kao nacionalna kontaktna točka za EMCDDA-evu Europsku mrežu za razmjenu informacija o drogama, tzv. Reitox. Nacionalna informacijska jedinica za droge (NIJD), kao jedna od dvije osnovne ustrojbene jedinice Ureda, ima ključnu ulogu u prikupljanju informacija o problematiki droga od nadležnih institucija, kako bi se ilustrirala što objektivnija situacija o stanju droga i ovisnosti o drogama u Republici Hrvatskoj. Osim osnivanja NIJD-a, Nacionalna strategija predviđa stvaranje sustava brze razmjene podataka o proizvodnji, trgovanju, uporabi i rizicima novih psihoaktivnih tvari, kako bi se moglo spriječiti njihove negativne učinke, pravodobno reagirati u slučaju pojave nove tvari na tržištu te postići brzu komunikaciju između kompetentnih tijela na nacionalnoj i europskoj razini. Stoga je NIJD inicirala osnivanje mreže Sustava ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj te je predvidjela mehanizme za koordinaciju njenih aktivnosti.

Temeljem *Sporazuma o operativnoj i strateškoj suradnji između Republike Hrvatske i EUROPOL-a* potpisanog je 13. siječnja 2006., Uredbom o dopunama Uredbe o unutarnjem ustroju Ministarstva unutarnjih poslova osnovana je Nacionalna jedinica Europol-a pri Odjelu za međunarodnu policijsku suradnju Ministarstva unutarnjih poslova. Nacionalna jedinica Europol-a zajedno s Nacionalnom informacijskom jedinicom za droge predstavlja jednu od ključnih institucija hrvatskog Sustava ranog upozoravanja (EWS), sudjeluje u procesu brze razmjene informacija o novim psihoaktivnim tvarima na nacionalnom nivou te u direktnoj komunikaciji s najvišim institucijama u hijerarhiji EU Sustava ranog upozoravanja - Europol i EMCDDA.

Sudjelovanje u aktualnom EU Sustavu ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari i paralelna prilagodba nacionalne liste ilegalnih droga su neophodni radi učinkovite primjene kaznene politike. Sve prije navedeno upućuje na potrebu za razvojem većih operativnih sposobnosti tijela nadležnih za otkrivanje i sprječavanje ilegalne proizvodnje, zlorabe i prodaje psihoaktivnih tvari, uključujući i povećanje kapaciteta forenzičkih policijskih laboratorija. Stalna istraživanja o rizicima i načinima uporabe sintetičkih droga mogu značajno doprinijeti preventivnom radu među ciljnom populacijom.

2.2 KLJUČNI ČIMBENICI SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA²

Brzi sustav razmjene informacija o proizvodnji, trgovini, uporabi i rizicima novih psihoaktivnih tvari je neophodan radi sprečavanja njihovih negativnih učinaka i poduzimanja pravodobne reakcije u slučaju pojave novih vrsta tvari koje predstavljaju ozbiljnu prijetnju za zdravlje korisnika i imaju negativni društveni utjecaj. On se ostvaruje kroz brzu komunikaciju između domaćih nadležnih institucija (Nacionalna informacijska jedinica za droge, Nacionalna jedinica EUROPOLA), uz pomoć drugih partnera u nacionalnoj mreži Sustava ranog upozoravanja, te međunarodnih organizacija (EUROPOL i EMCDDA). Glavni princip hrvatskog Sustava ranog upozoravanja je predana suradnja između svih relevantnih partnera, na stalnoj i *ad hoc* osnovi, koristeći multidisciplinarni pristup i određenu stručnost u identificiranju novih tvari i procjeni rizika. Sve nacionalne aktivnosti na tom području moraju biti proizvod zajedničkog napora pod vodstvom Nacionalne informacijske jedinice za droge, s ciljem daljnjeg razvoja Sustava ranog upozoravanja u Hrvatskoj.

2.2.1 Koordinacijska struktura

Sustav ranog upozoravanja o novim psihoaktivnim tvarima u Hrvatskoj djeluje na četiri razine:

1. razina – **Nacionalna informacijska jedinica za droge (NIJD)** djeluje kao koordinator EWS-a u Hrvatskoj. Kao takva, odgovorna je za koordinaciju suradnje između nacionalnih partnera, daljnji razvoj Sustava ranog upozoravanja, planiranje i nadzor nad primjenom planiranih aktivnosti, prikupljanje i širenje informacija, izvješćivanje i izravnu komunikaciju s EMCDDA-om, uzimajući u obzir postupke opisane u odgovarajućim zakonskim dokumentima. NIJD osigurava nacionalnog predstavnika (korespondenta) za rano upozoravanje pri EMCDDA-u. **Nacionalna jedinica EUROPOLA** je odgovorna za izvješćivanje Jedinici za droge EUROPOL-a, kao što je opisano u odgovarajućim zakonskim dokumentima, dok na nacionalnoj razini pomaže NIJD-u u njezinoj koordinacijskoj funkciji.
2. razina – Savjetodavno tijelo NIJD-a je *Radna skupina za Sustav ranog upozoravanja*³, koju čine predstavnici ključnih nacionalnih tijela i institucija, nevladinih organizacija i drugi priznati stručnjaci na tom području. Radna skupina se redovito sastaje dva puta godišnje ili *ad hoc* prema potrebi, odnosno na poziv Nacionalne informacijske jedinice. Radna grupa savjetuje NIJD o općoj politici Sustava ranog upozoravanja u Hrvatskoj, komunikacijskoj strategiji, daljnjem razvoju, raspravlja o aktualnim temama i trendovima koji se javljaju na tom području, predlaže mjere, sudjeluje u izradi radnih dokumenata i stručne literature.
3. razina – Ključne državne institucije koje sudjeluju u radu Radne skupine predstavljaju *Središnju mrežu Sustava ranog upozoravanja*⁴ i pružaju pomoć Nacionalnoj informacijskoj jedinici za droge u prikupljanju i širenju informacija od službi u svojoj nadležnosti i /ili drugih stručnjaka, konzumenata droga i opće populacije. Kao glavni partneri Nacionalne informacijske jedinice za droge u nacionalnom Sustavu ranog upozoravanja, obvezni su kontinuirano pratiti trendove koji se pojavljuju na njihovom području djelovanja, prikupljati relevantne informacije o mogućim novim psihoaktivnim tvarima te promptno izvješćivati Nacionalnu informacijsku jedinicu za droge.

² Organizacijska shema partnera u Sustavu ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj – Prilog 2

³ Kontakt lista partnera u središnjem Sustavu ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj – Prilog 3

⁴ Kontakt lista partnera u središnjem Sustavu ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj – Prilog 3

S druge strane NIJD će sve relevantne informacije i/ili upozorenja primljena od nacionalnih ili europskih partnera proslijediti *Središnjoj mreži Sustava ranog upozoravanja*.

4. razina – Ova se razina smatra *Širom mrežom Sustava ranog upozoravanja* i uključuje sve relevantne institucije, službe, stručnjake i profesionalce, medije, korisnike droga i opću populaciju, ali i svakog tko može pružiti informacije o novim psihoaktivnim i drugim opasnim tvarima koje bi mogle predstavljati zdravstveni i/ili društveni rizik u Hrvatskoj. NIJD će ovoj mreži proslijediti informacije koje bi mogle biti od interesa za istu te će poduzeti i druge mjere s ciljem izgradnje učinkovite komunikacije (npr. platforme stručnjaka, publikacije o pojavnim trendovima i rizicima, telefonske linije za pomoć, internetski forumi, poruke i emitiranje upozorenja u medijima itd.).

Međuinstitucionalna suradnja između Ureda za suzbijanje zlouporabe opojnih droga relevantnih partnerskih institucija definirati će se Sporazumom o međuinstitucionalnoj suradnji u Sustavu ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj⁵.

2.2.2 Partneri u mreži Sustava ranog upozoravanja

Odjel Nacionalne informacijske jedinica za droge i poslove međunarodne suradnje je osnovan u listopadu 2006. pri Uredu za suzbijanje zlouporabe opojnih droga Vlade Republike Hrvatske, kao nacionalna kontaktna točka za suradnju s EMCDDA-om kroz sudjelovanje u Europskoj mreži za razmjenu informacija o drogama, tzv. Reitox. Nacionalna informacijska jedinica za droge je koordinator mreže Sustava ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj i osigurava nacionalnog predstavnika, odnosno korespondenta za rano upozoravanje pri EMCDDA-u.

U sklopu Uprave kriminalističke policije **Ministarstva unutarnjih poslova** postoji nekoliko organizacijskih jedinica koje djeluju kao partneri hrvatskog Sustava ranog upozoravanja. **Nacionalna jedinica Europol**, ustrojena pri Odjelu za međunarodnu policijsku suradnju, pomaže Nacionalnoj informacijskoj jedinici za droge u njenoj koordinativnoj funkciji te u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari, izravno izvješćuje Jedinicu za droge EUROPOL-a. **Odjel za droge** nadzire rad 21 policijske uprave na području smanjenju ponude droga na razini županija, koordinira operacije na nacionalnoj razini, uključen je u međunarodne operacije umjerene na suzbijanje nedopuštene trgovine drogom i odgovoran je za policijske statistike o kaznenim djelima zlouporabe droga. Uzorci svih zapljena droga i ostalih sumnjivih tvari koje je izvršila policija, analiziraju se u Centru za kriminalistička vještačenja „Ivan Vučetić“, koji je glavni izvor informacija o novim psihoaktivnim tvarima koje se pojavljuju na hrvatskom crnom tržištu.

Budući da je **Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi** odgovorno za Zakon o suzbijanju zlouporabe opojnih droga i Popis opojnih droga, psihotropnih tvari i biljaka iz kojih se može dobiti opojna droga te tvari koje se mogu uporabiti za izradu opojnih droga (prekursora), izravno je odgovorno i za donošenje odluka o zakonskoj kontroli novih psihoaktivnih tvari dopunjavanjem Popisa. **Odjel za lijekove** bavi se pitanjima vezanim uz medicinske proizvode, surađuje sa Europskom medicinskom agencijom (EMA) i dio je nacionalnog mehanizma za kontrolu prekursora budući da izdaje odobrenja za uvoz i izvoz opojnih droga i prekursora.

⁵ Sporazum o međuinstitucionalnoj suradnji u Sustavu ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj - Prilog 1

Kao dio sustava zdravstvene skrbi, pod nadzorom Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi nalaze se bolnice, klinike, odjeli hitne službe i drugi elementi zdravstvene zaštite koji se mogu se smatrati djelom mreže EWS-a, a čiju ulogu u EWS koordinira odgovorno Ministarstvo.

Hrvatski zavod za javno zdravstvo, Služba za prevenciju ovisnosti je od 1983. nositelj Registra osoba liječenih zbog zlouporabe psihoaktivnih droga u Republici Hrvatskoj i djeluje kao krovna organizacija za mrežu županijskih Službi za prevenciju ovisnosti (22). Osim prikupljanja podataka o liječenju, službe pružaju zdravstvenu i socijalnu zaštitu, a posebno su nadležne za propisivanje supstitucijske terapije, savjetovanje, psihoterapiju, obiteljsku terapiju, edukaciju, testiranje na zarazne bolesti, prevenciju.

Nacionalni laboratoriji – Uz forenzički laboratorij koji djeluje pri Ministarstvu unutarnjih poslova, potrebno je istaknuti kako pri zavodima za sudsku medicinu u Hrvatskoj postoji i toksikološki laboratoriji. Relevantne informacije se mogu dobiti od tijela za provođenje zakona i mreže laboratorija koja se sastoji od forenzičkih i ostalih toksikoloških laboratorija i kliničkih laboratorija. Ti laboratoriji vrše analizu uzoraka droga i/ili bioloških uzoraka kao što su krv, urin itd. Rezultati analize bioloških uzoraka također mogu pružiti vrijedne informacije o novim opasnim tvarima.

Sveučilišta, Medicinski fakulteti - Sa znanstvenog gledišta, Zavod za farmakologiju je vrijedan izvor podataka. Znanstvenici i istraživači koji prate novu znanstvenu literaturu i trendove na tom području mogu predvidjeti pojavu novih tvari u Hrvatskoj i mogu aktivno biti uključeni u procjenu rizika od novih psihoaktivnih tvari. U nekim sveučilištima u sklopu medicinskih fakulteta postoje zavodi / odjeli za sudsku medicinu kao ključni dio njihove organizacijske strukture. Rezultati vanjskih i unutarnjih pregleda (obdukcija) mrtvih tijela, također mogu često ukazati na nove trendove.

Nevladine organizacije – Jedan od prioriteta Nacionalne strategije suzbijanja zlouporabe droga je unaprjeđenje suradnju između tijela državne uprave i civilnog društva, kako bi se nevladine organizacije potaklo na preuzimanje aktivnije ulogu na području rješavanje problematike droga. U Republici Hrvatskoj se trenutno provodi nekoliko programa smanjenja štete od uporabe droga. Uzimajući u obzir nacionalnu pokrivenost, postojeći programi još uvijek nisu dovoljni, posebno u manjim i srednjim gradovima. Vanjski rad s ovisnicima je još uvijek dosta ograničen, ali može pružiti vrijedne informacije.

2.2.3 Suradnja između tijela za provedbu zakona i zdravstvene skrbi

Prikupljanje i razmjena informacija između EMCDDA i Reitox mreže s jedne strane te Europol i mreže nacionalnih jedinica Europol s druge strane, zasniva se na principima stručnosti i komplementarnosti, poštivanju ovlasti, radnom programu i glavnim zadacima svake agencije. Nadležnost EMCDDA za prikupljanje i razmjenu informacija, koja proizlazi iz osnivačkog statuta agencije, strogo isključuje bilo kakve podatke o identificiranom ili neidentificiranom pojedincu ili skupini pojedinaca. Svaka informacija koji se traži od EMCDDA i NIJD-a, odnosno njihovih nacionalnih zdravstvenih i društvenih partnera u svrhu provedbe Odluke Vijeća, isključuje obavještajne podatke ili druge informacije koje bi se mogle iskoristiti kao takve. Suradnja između tijela za provedbu zakona i zdravstvene skrbi je usmjerena i ograničena na otkrivanje novih psihotropnih tvari i prikupljanje podataka o njihovim učincima i potencijalnim rizicima. Činjenica da su EMCDDA i Europol odgovorni svojim nadležnim tijelima i odgovarajućim EU institucijama, osigurava strogo poštivanje ovih obaveza i pravila .

2.3 IZVORI I VRSTE INFORMACIJA

Informacije o novim psihoaktivnim i /ili opasnim tvarima otkrivenim u Republici Hrvatskoj bez odgode se prosljeđuju EMCDDA-u i hrvatskim partnerima u Sustavu ranog upozoravanja. To su zdravstvene, pravosudne i institucije za provedbu zakona, mreža laboratorija, službe za prevenciju ovisnosti, udruge i priznati stručnjaci na području farmakologije. Navedene institucije, kao partneri NIJD-a u Nacionalnom informacijskom sustavu za droge, prikupljaju informacije o drogama i uporabi droga u Hrvatskoj. Pored navedenog, upozorenja se većinom šalju široj nacionalnoj mreži Sustava ranog upozoravanja, što znači da su u tom slučaju obaviještene i upozorene i bolnice, terapijske zajednice, telefonske linije za pomoć te druge zainteresirane strane. U takvom slučaju upozorenje se šalje i medijima (vidi 2.4.2). Prije nego se upozorenje pošalje partnerima i čitavoj mreži Sustava ranog upozoravanja, informacija mora biti potvrđena analizom uzorka droge ili biološkog uzorka.

Postoji nekoliko kanala kroz koje se mogu prikupiti različiti tipovi informacija kako bi se dobio jasan pregled situacije.

2.3.1. Informacije o drogama

Informacije se dobivaju od tijela kaznenog progona i mreže laboratorija koja se sastoji od forenzičkih, toksikoloških i kliničkih laboratorija. Ovi laboratoriji provode analize uzoraka droga i/ili bioloških uzoraka kao što su krv, urin, itd. Analizom primjernog uzorka dobivaju se kemijske informacije o drogama i podaci o njihovim fizikalnim karakteristikama (npr. težina, boja, itd.). Rezultati analiza bioloških uzoraka (izvorno od služba hitne pomoći, službi za liječenje, obdukcije itd.) mogu pružiti informacije o simptomima i učincima, uključujući i popratne učinke uporabe droga. Budući da se rezultati toksikoloških analiza ne razmjenjuju svakodnevno, u pravilu je potrebno bez odgode informirati o detekciji opasnih tvari.

2.3.2 Medicinske informacije o problemima vezanim uz droge

Ova vrsta informacija može poslužiti za određivanje zdravstvenih posljedica i praćenje trendova uporabe droga. Izvori za ovu vrstu informacija su službe za prevenciju ovisnosti, odjeli hitne pomoći i drugi bolnički odsjeci. Mogući problemi u ovom području mogli bi biti nedostatak detaljnih informacija o tvarima pronađenim pri intoksikaciji, na čemu bi se trebalo obratiti više pažnje u budućnosti.

2.3.3 Socijalne i kulturne informacije o uporabi droga

Ove informacije dobivamo od korisnika i djelatnika službi na terenu, a iste nisu povezane sa specifičnim slučajevima i mogu se prikupiti od nevladinih organizacija, terapijskih zajednica, službi za prevenciju ovisnosti i anti-droga telefona. Važan izvor informacija je anti-droga telefon čiji djelatnici prikupljanju relevantne informacije o zaprimljenim telefonskim pozivima, pri čemu je moguće doći do saznanja o novim psihoaktivnim tvarima koje su se pojavile na ilegalnom tržištu. Međutim, nove psihoaktivne tvari nije lako detektirati kod korisnika rane faze konzumiranja, jer oni rijetko upoznati s informacijama kemijskih kombinacija koje koriste. Informacije se također mogu naći u medijima. Iako se mediji ne mogu uzeti kao pouzdan izvor budući da se članci u novinama mogu temeljiti na glasinama i nedovoljnom poznavanju opsega svih intoksikacija u određenim područjima, ipak mogu biti polazna točka za daljnje istraživanje informacija.

2.4 FAZE PROTOKA INFORMACIJA U SLUČAJU OTKRIVANJA NOVIH PSIHOAKTIVNIH TVARI

Sve tvari koje bi mogle predstavljati opasnu prijetnju javnom zdravstvu mogu biti predmetom Sustava ranog upozoravanja u slučaju pojave nove psihoaktivne tvari u Republici Hrvatskoj. Sukladno pravnoj stečevini EU, postoje dvije različite razine razmjene informacija:

- prva razina („žurna uzbuna“) je otkrivanje novih tvari, s ciljem pokretanja mehanizama Odluke Vijeća, obavještavajući partnere o pojavi tvari na tržištu. U ovoj fazi „žurna reakcija“ je ključni koncept.
- druga razina je prikupljanje što više relevantnih informacija o toj tvari, a cilj je doprinijeti kompletnoj slici stvarne situacije u Europi. U toj fazi „upotpuniti sliku“ je ključni koncept.

Vrste traženih informacija:

- informacije korisne za identifikaciju tvari;
- informacije vezane uz uporabu tvari;
- informacije o posljedicama uporabe.

2.4.1 *Rano otkrivanje novih tvari – žurna uzbuna*

Otkrivanje novih psihoaktivnih tvari podrazumijeva brzi proces prikupljanja i prosljeđivanja informacija. Kod otkrivanja novih psihoaktivnih tvari mogu se razlikovati dvije situacije:

2.4.1.1 *Države članice u kojima je otkrivena nova psihoaktivna tvar*

U svakoj državi članici u kojoj dođe do prvog otkrivanja nove psihoaktivne tvari, prikupljene informacije koje se žurno prosljeđuju EMCDDA-u moraju sadržavati neophodne elemente koji će omogućiti ostalim državama članicama provjeru je li predmetna tvar prisutna i u njihovoj zemlji (identifikacija droge)

- precizan fizički opis (za vizualnu identifikaciju proizvoda);
- ulično ime (imena) ukoliko je poznato;
- događaj tijekom kojeg je nova droga pronađena (zapljena, forenzička analiza tekućine, analiza tablete);
- služba (ili program ako se radi o testiranju tableta) koja je otkrila drogu;
- datum i mjesto događaja;
- nađena količina i
- druge značajne informacije do kojih je moguće brzo doći (laboratorij koji je identificirao novu psihoaktivnu tvar).

2.4.1.2 *Države članice u kojima nije otkrivena nova psihoaktivna tvar u vrijeme kad je prvi put zabilježena u jednoj ili više drugih država članica*

Čim je primljena prva obavijest o pojavi nove psihoaktivne droge u jednoj državi članici, nacionalni sustavi ranog upozoravanja ostalih država članica su dužni:

- žurno prosljediti informaciju iz EMCDDA-a svim partnerima nacionalnog Sustava ranog upozoravanja kako bi eventualno mogli identificirati predmetnu tvar;
- aktivno provjeriti takvu informaciju s nacionalnim partnerima i
- obavijestiti EMCDDA o rezultatima provjere čim ista bude završena.

Ukoliko je u tom procesu otkrivena nova psihoaktivna tvar, države postupaju po uputama prethodno opisane prve situacije.

2.4.2 Potpuna informacija

Nakon prvog izvješćivanja potrebno je prikupiti dodatne informacije kako bi se dobila potpunija slika o spornoj tvari. Čim se prikupe nove informacije koje mogu izmijeniti profil već poznatih informacija, iste se bez odlaganja moraju proslijediti EMCDDA-u. Primjeri takvih informacija su: smrtnost, akutna intoksikacija bez smrtnih posljedica, značajna zapljena (u smislu količine, mjesta i /ili okolnosti), prvi nalazi forenzičkih analiza i uzoraka.

Vrste informacija koje se mogu navesti u kratkom izvješću su:

- podaci koji neće promijeniti profil informacija koje su već prosljeđene u i iz EMCDDA-a;
- podaci koji zahtijevaju odgodu u slanju radi provjere istinitosti.

Ritam izvješćivanja ovisi o važnosti (priroda, količina, učestalost) prikupljenih informacija. U slučaju nedoumice uvijek se može konzultirati EMCDDA. Isto tako i EMCDDA može zatražiti ažuriranje (npr. za pripremu izvješća o zajedničkom napretku koje izrađuje u suradnji s Europom)

2.4.3 Izvješćivanje i povratna informacija u odnosu NIJD – EMCDDA

U komunikaciji između EMCDDA i NIJD koriste se posebni obrasci⁶ i predlošci za povratne informacije. Za komunikaciju između EMCDDA i NIJD-a razvijeni su alati interaktivne komunikacije koja se odvija putem web stranice Reitox-a.

2.4.4 Korištenje elektroničkih alata za razmjenu informacija

Ključna riječ koja se pojavljuje u relevantnoj pravnoj stečevini EU o Sustavu ranog upozoravanja je brzina. Elektronički alati nude razne mogućnosti prenošenja i razmjene informacija u realnom vremenu. Ovi alati mogu olakšati raspoznavanje različitih razina informacija, status informacija, a osim toga mogu poboljšati suradnju između svih partnera u Sustavu ranog upozoravanja. Zbog toga je uputno kreirati specijaliziranu bazu podataka Sustava ranog upozoravanja i organizirati web stranicu kao važan doprinos funkcioniranju sustava. Na taj način nacionalni partneri u mreži Sustava ranog upozoravanja mogu brzo pružati i imati dostup informacijama, poštujući dogovorene definicije statusa svakog tipa informacija.

2.5. UPOZORENJA KOJI SE ODNOSU NA NOVE PSIHOAKTIVNE TVARI – PROTOKOL O POSTUPANJU U REPUBLICI HRVATSKOJ

2.5.1 Nove psihoaktivne tvari otkrivene u Hrvatskoj po prvi put

Kada se u laboratoriju po prvi put otkrije nova psihoaktivna tvar, potrebno je odmah kontaktirati EMCDDA kako bi se provjerilo ima li još dostupnih informacija o toj tvari na Europskoj razini. U međuvremenu se prikupljaju informacije o karakteristikama uzorka, njegovoj dostupnosti, mjestu zaplijene i simptomima, što je brže moguće. Ako nema dodatnih

⁶ Obrazac za izvješćivanje o novim psihoaktivnim tvarima - Prilog 4

informacija o tvari na europskoj razini, pretražuje se Internet radi pronalaženja mogućih detaljnijih informacija. *U slučaju da tvar može predstavljati ozbiljnu prijetnju javnom zdravlju* (smrt, koma, trajna ozljeda), nacionalna mreža Sustava ranog upozoravanja se upozorava putem elektronske pošte ili faksimila, a isto tako i EMCDDA i mediji. Provjerava se mreža laboratorija kako bi se dobila informacija jesu li su neki laboratoriji možda već otkrili tu tvar i saznali neke tehničke podatke (npr. GC-MS spektar). Od laboratorija se zahtjeva da ubuduće obrate posebnu pažnju na spornu tvar. Od hitne službe traži se slanje informacija o simptomima u slučajevima predoziranja, a od ostalih partnera se traži da jave informacije koje su dobili putem telefonske linije za pomoć ili od službi i centara za prevenciju i liječenje. EMCDDA može alarmirati i druge europske zemlje i zatražiti relevantne informacije kako bi mogli donijeti odluku o procjeni rizika od te tvari, kao što je dolje opisano. *U slučaju tvari koja najvjerojatnije ne bi predstavljala ozbiljnu prijetnju javnom zdravlju* hrvatski partneri u Sustavu ranog upozoravanja i EMCDDA upozoravaju se putem elektronske pošte ili faksimila. Kao i u prethodnom slučaju, provjerava se imaju li toksikološki laboratoriji i drugi partneri kakve informacije o tvari. Nakon prvog prikupljanja informacija od partnera, EMCDDA-a i provjeravanja osnovnih informacija u literaturi, cijela mreža Sustava ranog upozoravanja i EMCDDA dobivaju najpotpunije informacije dostupne u tom trenutku. EMCDDA može alarmirati i ostale europske zemlje. Ukoliko smatra da je ta tvar nova psihoaktivna droga po definiciji Odluke Vijeća, EMCDDA može obavezati ostale europske zemlje da prikupe više podataka o toj tvari. Na osnovu prikupljenih informacija, EMCDDA procjenjuje rizik i na osnovu toga odlučuje mora li proizvod biti pod kontrolom prema UN Konvenciji o psihotropnim tvarima iz 1971. Informacije se u obliku „fact sheet“ šalju nacionalnim sustavima ranog upozoravanja. Putem nacionalnog Sustava ranog upozoravanja, informacije stižu do centara za prevenciju i liječenje, a tako i do korisnika. Nacionalne informacijske jedinice za droge također odašilje poruke o novim psihoaktivnim tvarima putem svojih brošura i poruka u medijima.

2.5.2 Nove psihoaktivne tvari već ranije otkrivene u Hrvatskoj i pronađene ponovo

Kada je neka psihoaktivna tvar koja predstavlja ozbiljnu prijetnju javnom zdravstvu otkrivena u Hrvatskoj, ali ne po prvi puta, postoje tri kriterija o kojima ovisi hoće li biti izdano upozorenje: svojstva droge, vrijeme i mjesto. Ako uzorak droge sadrži novu psihoaktivnu tvar koja ima drukčija svojstva nego u prethodnom slučaju, upozorenje se mora poslati. Kada se radi o uzorku droge s istim svojstvima, a prethodno upozorenje je bilo poslano prije više od tri mjeseca, mreža Sustava ranog upozoravanja, EMCDDA i mediji bit će obaviješteni ponovo. U slučaju da obavijest nije starija više od tri mjeseca, odlučujuće je mjesto zapljene i obim intoksikacije. Ako je to mjesto udaljeno više od 50 km od prethodnog, upozorenje će biti poslano. U ostalim slučajevima informacije će samo biti spomenute u izvješćima o napredovanju Sustava ranog upozoravanja koja se šalju EMCDDA-u.

2.5.3 Ostali znakovi upozoravanja

U slučaju da se upozorenje ne odnosi na novu psihoaktivnu tvar, nego na primjer velike doze već poznatih droga ili opasnih aditiva, postupa se prema uputama iz 2.5.2.

2.5.4 Ostale informacije iz Sustava ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj

Informacije o tvarima koje kruže drugim europskim zemljama, a koje stignu do NIJD-a kroz EMCDDA i opće informacije od ostalih hrvatskih partnera, također se prosljeđuju partnerima u Sustavu ranog upozoravanja. Kada se tvar otkrivena u nekoj drugoj državi članici EU, hrvatska NIJD može zatražiti od partnera u Sustavu za ranog upozoravanja informacije o toj

tvari. Izvješća o procjeni rizika psihoaktivnih tvari u okviru Odluke Vijeća za nove psihoaktivne tvari također se proslijeđuju hrvatskim partnerima.

2.5.5 Prevenција

Odluka Vijeća ima za cilj spriječiti širenje zlouporabe i preprodaje potencijalno opasnih novih tvari te unutar konteksta svoje političke orijentacije odlučiti je li potrebno poduzeti kontrolne mjere u najkraćem mogućem roku nakon što se pojave na tržištu. Informacije o zdravstvenim i društvenim rizicima novih psihoaktivnih tvari, prikupljene kroz mehanizme ranog upozoravanja koje ne pripadaju u djelokrug Odluke Vijeća, mogu biti od velike vrijednosti zdravstvenim službama i mrežama za prevenciju, kao i trenutnim i potencijalnim korisnicima, s ciljem sprečavanja ozbiljne ili fatalne intoksikacije. Zbog toga EMCDDA ima odgovornost proslijediti NIJD-u sve relevantne informacije kada smatra da bi informacije kojima raspolaže mogle poslužiti toj svrsi. Nacionalne institucije imaju odgovornost odlučiti hoće li takve informacije upotrijebiti s ciljem preventivne akcije na lokalnoj i nacionalnoj razini.

**S P O R A Z U M
O MEĐUINSTITUCIONALNOJ SURADNJI U SUSTAVU RANOG
UPOZORAVANJA U SLUČAJU POJAVE NOVIH PSIHOAKTIVNIH TVARI U
REPUBLICI HRVATSKOJ**

IZMEĐU

**UREDA ZA SUZBIJANJE ZLOUPORABE OPOJNIH DROGA VLADE REPUBLIKE
HRVATSKE**

I

NACIONALNIH PARTNERA⁷:

**MINISTARSTVA UNUTARNJIH POSLOVA;
MINISTARSTVA ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI;
MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA
HRVATSKOG ZAVODA ZA JAVNO ZDRAVSTVO;
TOKSIKOLOŠKIH LABORATORIJA (Zagreb, Split, Rijeka, Osijek);
NEVLADINIH ORGANIZACIJA (“Let”, “Terra”, “Help”, “Crveni križ RH”);
MEDICINSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U ZAGREBU**

Ovaj Sporazum je u skladu s odredbama EU 2005 Odluke Vijeća o novim psihoaktivnim tvarima (Odluka Vijeća), Zakona o suzbijanju zlouporabe opojnih droga, Uredbe o osnivanju Ureda za suzbijanje zlouporabe opojnih droga, Protokola o Sustavu ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj (Protokol) te daje smjernice za suradnju između Ureda za suzbijanje zlouporabe opojnih droga u ime Odjela Nacionalne informacijske jedinice za droge i poslove međunarodne suradnje kao nacionalne kontaktne točke za Europski centar za praćenje droga i ovisnosti (EMCDDA) i mreže nacionalnih partnera u Sustavu ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj, u daljnjem tekstu „NIJD“ i „Nacionalni partneri“.

NIJD i Nacionalni partneri:

PREPOZNAJU kako da razvoj fenomena novih psihoaktivnih tvari može predstavljati značajni rizik za zdravlje i sigurnost, posebice mladih ljudi;

⁷ Popis predstavnika ovih institucija nalazi se u Prilogu

ZNAJU kako međunarodni ugovori o kontroli droga obavezuju države potpisnice da stalno razmjenjuju dovoljne količine podataka i drugih informacija o kontroliranim tvarima s drugim državama, Generalnim tajništvom i Međunarodnim odborom za kontrolu droga;

NASTOJE ispuniti obaveze koje proizlaze iz EU *acquis communautaire* da bi aktivno sudjelovali u procesu pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, s ciljem da se ostvari mogućnost pristupa fondovima Europske unije te se obvezuju poticati svaku aktivnost u tom smislu na nacionalnoj razini;

SVJESNI SU da nove psihoaktivne tvari koje nisu u podložne kaznenom progonu, u svim državama članicama EU mogu uzrokovati probleme u međunarodnoj suradnji između pravosudnih tijela i institucija za provedbu zakona zbog činjenice da prijestup ili prijestupi o kojima je riječ nisu kažnjivi po zakonu obje države;

SMATRAJU kako se zajednička akcija može poduzeti samo na temelju pouzdanih informacija o pojavi novih psihoaktivnih tvari i rezultata stručne procjene rizika od zlorabe novih psihoaktivnih tvari i implikacija od stavljanja takvih tvari pod kontrolu;

SHVAĆAJU kako su brzo prikupljanje, analiza i razmjena informacija o novim psihoaktivnim tvarima čim se one pojave na europskoj sceni droge neophodni;

UZIMAJU U OBZIR glavne principe Europskog sustava ranog upozoravanja u okviru Odluke Vijeća EU iz 2005. o novim psihoaktivnim tvarima, koja djeluje pod pokroviteljstvom EMCDDA putem Reitox mreže i blisko surađuje sa Europolom koji pruža relevantne informacije o provedbi zakona kroz mrežu nacionalnih jedinica;

SLAŽU SE o potrebi uspostave mehanizma koji omogućuje brzo poduzimanje potrebnih mjera ili uvođenje kontrole nad novim psihoaktivnim tvarima koje se pojavljuju, te zajedničku procjenu rizika na nacionalnoj i europskoj razini;

NAGLAŠAVAJU potrebu za jačanjem suradnje između svih nacionalnih partnera u Sustavu ranog upozoravanja s ciljem razvijanja snažnog i prikladnog mehanizma za prikupljanje informacija o novim psihoaktivnim tvarima;

PODRAZUMIJEVAJU potrebu poticanja odgovarajućih oblika suradnje s ciljem znanstvenog i informacijskog razvoja na tom području te pružanja podrške razvoju postojećeg sustava;

NAGLAŠAVAJU potrebu promocije partnerstva s posebnim naglaskom na razmjenu informacija između odgovornih državnih institucija i civilnog društva, kao i potrebu za stalnim stručnim usavršavanjem na tom području;

UVJERENI SU kako su razvoj i standardizacija Sustava ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj sukladni Odluci Vijeća i smjernicama EMCDDA ključno polazište za prevenciju širenja uporabe i prodaje potencijalno opasnih novih tvari. Unutar konteksta svoje političke orijentacije odlučit će je li potrebno poduzeti kontrolne mjere u najkraćem mogućem roku nakon što se sumnjiva tvar pojavi na tržištu;

OBVEZUJU SE na poticanje takvih zajedničkih aktivnosti koje će rezultirati zajedničkom razvojnom strategijom Sustava ranog upozoravanja;

te se slažu u sljedećem:

Ovim Sporazumom, u skladu sa postojećim zakonskim djelokrugom rada institucija uključenih u Sustav ranog upozoravanja, uspostavljaju se temeljne pretpostavke i pravila međuinstitucionalne suradnje u praćenju, prikupljanju podataka i istraživanju novih pojava trendova na području psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj, između NIJD i nacionalnih partnera.

Članak 1.

Sustav ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj je mehanizam za brzu razmjenu informacija o proizvodnji, prodaji, uporabi i rizicima novih

psihoaktivnih tvari, kako bi se omogućila primjena kontrolnih mjera na rizične psihoaktivne tvari.

Ovaj će mehanizam biti zajednički primijenjen u skladu s postupcima utvrđenim u Protokolu o Sustavu ranog upozoravanja u slučaju pojave novih psihoaktivnih tvari u Republici Hrvatskoj (Protokol).

Članak 2.

Sustav ranog upozoravanja se bavi novim psihoaktivnim tvarima koje se trenutno ne nalaze na listama UN Konvencije o psihoaktivnim tvarima iz 1971. i UN Konvencije o opojnim drogama iz 1961., a koje predstavljaju ozbiljnu prijetnju javnom zdravstvu.

Odnosi se samo na krajnje proizvode, čime isključuje prekursore.

Članak 3.

Sustav ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj djeluje na četiri razine. Nacionalni koordinator, Radna skupina za Sustav ranog upozoravanja, Središnja mreža Sustava ranog upozoravanja, Šira mreža Sustava ranog upozoravanja.

Članak 4.

Nacionalna informacijska jedinica za droge je nacionalni koordinator Sustava ranog upozoravanja i kao takva je odgovorna za provođenje suradnje između nacionalnih partnera, daljnji razvoj Sustava ranog upozoravanja, planiranje i nadzor nad provođenjem aktivnosti, prikupljanje i prosljeđivanje informacija, izvješćivanje i direktnu komunikaciju sa EMCDDA-om, uzimajući u obzir postupke opisane u odgovarajućim zakonskim dokumentima.

NIJD osigurava nacionalnog predstavnika kao *korespondenta Sustava za rano upozoravanje* pri EMCDDA-u.

Članak 5.

Nacionalna jedinica Europol (NEU) izvješćuje Jedinicu za droge Europol kao što je opisano u relevantnim zakonskim dokumentima, dok na nacionalnoj razini pomaže NIJD-u u njezinoj koordinativnoj funkciji.

Zajedno sa NIJD pripada prvoj razini Sustava ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj.

Članak 6.

Savjetodavno tijelo NIJD-a je *Radna skupina za Sustav ranog upozoravanja* (Radna skupina) kao druga razina organizacijske strukture Sustava ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj. Sastoji se od predstavnika ključnih nacionalnih institucija, nevladinih organizacija i drugih priznatih stručnjaka na tom području.

Radna skupina se redovno sastaje dva puta godišnje i ad hoc na poziv NIJD-a. Radna skupina savjetuje NIJD o općoj strategiji Sustava ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj, daljnjem razvoju, komunikacijskoj strategiji, raspravlja o aktualnim temama i pojavnim trendovima na tom području, predlaže mjere, sudjeluje u izradi radnih dokumenata i stručne literature.

Članak 7.

Ključne državne institucije preko svojih predstavnika sudjeluju u radu Radne skupine i smatraju se *Središnjom mrežom Sustava ranog upozoravanja*. Pružaju pomoć NIJD-u u

prikupljanju i prosljeđivanju podataka i informacija od službi koje su u njihovoj nadležnosti i / ili drugih stručnjaka, profesionalaca, konzumenata droga i opće populacije. One predstavljaju treću razinu Sustava ranog upozoravanja.

To su stalni partneri NIJD-a u Sustava ranog upozoravanja i obavezni su kontinuirano pratiti pojavne trendove na svom području, prikupljati informacije o mogućim novim psihoaktivnim tvarima i promptno izvještavati NIJD. S druge strane, NIJD će partnerima u Središnjoj mreži Sustava ranog upozoravanja proslijediti sve relevantne informacije i /ili upozorenja primljena od nacionalnih ili EU partnera.

Članak 8.

Šira mreža Sustava ranog upozoravanja smatra se četvrtom razinom i uključuje sve institucije, službe, stručnjake i profesionalce, medije, korisnike droga i opću populaciju kao i sve druge partnere koji mogu pružiti informacije o novim psihoaktivnim ili drugim opasnim tvarima koje mogu predstavljati rizik na zdravstvenom i/ili socijalnom planu u Republici Hrvatskoj.

NIJD će proslijediti relevantne informacije o novim psihoaktivnim tvarima koje mogu biti od interesa ovoj grupi i poduzet će druge mjere s ciljem izgradnje učinkovite komunikacije (npr. stručne platforme, publikacije o pojavnim trendovima i rizicima, telefonske linije za pomoć, internetski forumi, poruke i emitiranje upozorenja u medijima itd.)

Članak 9.

NIJD i Nacionalni partneri će promovirati razvoj brzog informacijskog sustava koji će omogućiti da se rizične nove psihoaktivne tvari identificiraju kao tvari koje podliježu zabrani čim se pojave bilo gdje u Europskoj uniji.

Članak 10.

Republika Hrvatska će osigurati da NIJD kao predstavnik Reitox mreže EMCDDA-a i Nacionalna jedinica Europol (ENU), EMCDDA-u i Jedinici za droge Europol prosljede informacije o proizvodnji, prodaji i uporabi psihoaktivnih tvari, uzimajući u obzir ovlaštenja tih dvaju tijela.

Članak 11.

Informacije proslijeđene odgovornoj EU instituciji uključuju:

- (a) - kemijski i fizički opis, uključujući ime pod kojim je poznata psihoaktivna tvar;
 - informacije o učestalosti, okolnostima u kojima je nađena i/ili količini nove psihoaktivne tvari;
 - prve pokazatelje o mogućim rizicima koji su povezani uz novu psihoaktivnu tvar i koliko je to moguće;
- (b) – informacije o kemijskim prekursorima;
 - informacije o načinu i dosegu utvrđene ili očekivane upotrebe nove psihoaktivne tvari;
 - informacije o drugim načinima i opsegu upotrebe nove psihoaktivne tvari;
 - dodatne informacije o rizicima uporabe nove psihoaktivne tvari, uključujući zdravstvene i društvene rizike.

Članak 12.

Republika Hrvatska će u skladu s Odlukom Vijeća, uz takvu odgodu kakva se navodi u Odluci Vijeća, poduzeti potrebne mjere sukladne nacionalnom zakonodavstvu kako bi te nove psihoaktivne tvari podlegle kontroli i kaznenoj odgovornosti, u skladu sa svojim obvezama prema UN Konvenciji o psihotropnim tvarima iz 1971. Konvencija se odnosi i na tvari koje su navedene u Listi I. i II.

Članak 13.

Sve strane ovog Sporazuma će u javnom interesu stalno raditi na razvoju zajedničke metodologije koja će poboljšati djelovanje Sustava ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj, uzimajući u obzir standarde EMCDDA.

Članak 14.

U svom zajedničkom radu sve strane će poštovati profesionalne standarde i u međusobnim odnosima poštovat će principe iskrenosti, objektivnosti, nepristranosti i povjerenja.

Članak 15.

Sve strane ovog Sporazuma će sudjelovati u stvaranju zajedničkih projekata koji se odnose na implementaciju Protokola i radit će na njima zajednički.

Članak 16.

Financiranje Sustava ranog upozoravanja će se osigurati kroz državni proračun na način da će se u godišnji proračun svih tijela državne uprave koje su ugovorne strane ovog Sporazuma uvesti posebne stavke proračuna namijenjene financiranju Sustava ranog upozoravanja.

Članak 17.

Potpisnici ovog Sporazuma obavezuju se da će sve moguće nesporazume riješiti otvorenim dijalogom i uz podršku Povjerenstva za suzbijanje zlouporabe opojnih droga Vlade Republike Hrvatske.

Članak 18.

Ovaj Sporazum može biti promijenjen i nadopunjen uz pristanak potpisnika, a prema potrebama i interesima Sustava ranog upozoravanja u Republici Hrvatskoj.

Članak 19.

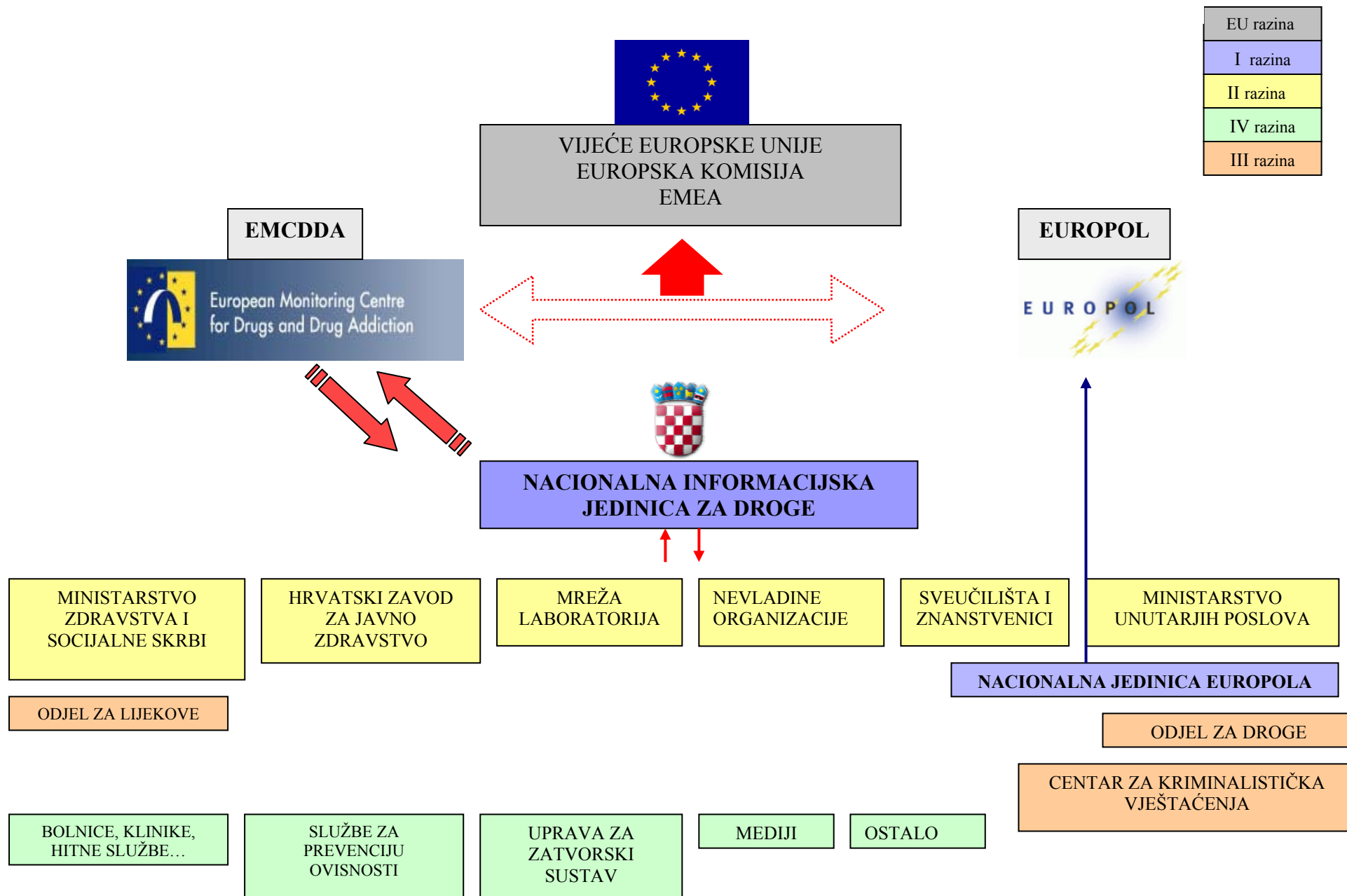
Ovaj Sporazum se sklapa na neodređen vremenski period i stupa na snagu na dan potpisivanja.

Svaki potpisnik može otkazati ovaj Sporazum pismenom obavijesti, pod uvjetom da je do tada izvršio sve dogovorene projekte / timske obaveze predviđene ovim Sporazumom.

Sastavljeno u Zagrebu, _____ 2007., u dva identična primjerka u kojima su oba tekst jednako autentična (vjerodostojna).

Potpisnici: _____

PRILOG 2 – ORGANIZACIJSKA SHEMA PARTNERA U SUSTAVU RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ

PRILOG 3 – KONTAKT LISTA PARTNERA U SREDIŠNJEM SUSTAVU RANOG UPOZORAVANJA U REPUBLICI HRVATSKOJ

1. HRVATSKI KORESPONDENT SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA NA RAZINI EU:

gđa. Lidija Vugrinec

URED ZA SUZBIJANJE ZLOUPORABE OPOJNIH DROGA

Odjel Nacionalne informacijske jedinice za droge i poslove međunarodne suradnje

Adresa: Preobraženska 4/II, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel. +385 1 48 78 128

Fax. +385 1 48 78 120

E-mail: lidija.vugrinec@uredzadroge.hr

2. LISTA INSTITUCIJA IZ KOJIH ĆE SE IMENOVATI ČLANOVI RADNE GRUPE ZA SUSTAV RANOG UPOZORAVANJA:

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

Uprava kriminalističke policije

Odjel za droge

Adresa: Ilica 335, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 37 88 188

Fax. +385 1 37 88 979

E-mail: droga@mup.hr

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

Odjel za međunarodnu policijsku suradnju

Nacionalna jedinica EUROPOL -a

Adresa: Ilica 335, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 37 88 829

Fax. +385 1 37 04 878

E-mail: dkukavica@mup.hr

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

Centar za kriminalistička vještačenje "Ivan Vučetić"

Adresa: Ilica 335, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 37 88 046

Fax. +385 1 37 88 051

E-mail: igmajnicki@mup.hr

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI

Uprava za medicinske poslove

Odjel za medicinske proizvode

Adresa: Ksaver 200a , 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 46 07 541

Fax. +385 1 46 77 105

E-mail: romana.katalinic@miz.hr

ZAVOD ZA SUDSKU MEDICINU I KRIMINALISTIKU MEDICINSKOG FAKULTETA
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Toksikološki laboratorij

Adresa: Šalata 11 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 45 90 253

Fax. +385 1 45 90 221

E-mail: mnestic@mef.hr

KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR SPLIT

Klinički zavod za patologiju, sudsku medicinu i citologiju

Laboratorij za kemijsko toksikološke analize

Adresa: Spinčićeva 1 , 21 000 Split, HRVATSKA

Tel +385 21 55 67 17

Fax. +385 1 55 65 34

E-mail: dsutlov@kbsplit.hr

HRVATSKI ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO

Služba za prevenciju ovisnosti

Adresa: Rockefellerova 7 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 48 63 240

Fax. +385 1 46 83 011

E-mail: dragica.katalinic@hzjz.hr

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

Medicinski fakultet

Zavod za farmakologiju

Adresa: Šalata 11, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 45 66 843

Fax. -

E-mail: lac@mef.hr

HRVATSKI CRVENI KRIŽ

Adresa: Ulica Crvenog križa 14 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 46 55 113

Fax. +385 1 46 55 365

E-mail: sinisa.zovko@hck.hr

NVO "LET"

Adresa: Tuškanac 43 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 48 23 041

Fax. +385 1 48 23 041

E-mail: let@zg.htnet.hr

NVO "TERRA"

Adresa: Uski prolaz 11 ,51 000 Rijeka, HRVATSKA

Tel +385 51 33 74 00

Fax. +385 51 32 37 15

E-mail: udruga.terra@ri.t-com.hr

NVO "HELP"

Adresa: Mihovilova širina , 21 000 Split, HRVATSKA

Tel +385 21 34 66 64

Fax. +385 21 36 05 50

E-mail: help-split@st.htnet.hr

URED ZA SUZBIJANJE ZLOUPORABE OPOJNIH DROGA

Odjel Nacionalne informacijske jedinice za droge i poslove međunarodne suradnje

Adresa: Preobraženska 4/II, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel. +385 1 48 78 128

Fax. +385 1 48 78 120

E-mail: lidija.vugrinec@uredzadroge.hr

3. PARTNERI U SREDIŠNJOJ MREŽI SUSTAVA RANOG UPOZORAVANJA:

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Ured za suzbijanje zlouporabe opojnih droga

Odjel Nacionalne informacijske jedinice za droge i poslove međunarodne suradnje

Adresa: Preobraženska 4/II, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel. +385 1 48 78 122

Fax. +385 1 48 78 120

E-mail: ured@uredzadroge.hr

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

Uprava kriminalističke policije

Odjel za droge

Adresa: Ilica 335, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 37 88 188

Fax. +385 1 37 88 979

E-mail: droga@mup.hr

Odjel za međunarodnu policijsku suradnju

Nacionalna jedinica EUROPOL -a

Adresa: Ilica 335, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 37 88 829

Fax. +385 1 37 04 878

E-mail: dkukavica@mup.hr

Centar za kriminalističko vještačenje "Ivan Vučetić"

Adresa: Ilica 335, 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 37 88 231

Fax. +385 1 37 88 051

E-mail: igmajnicki@mup.hr

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI

Uprava za medicinske poslove

Odjel za medicinske proizvode

Adresa: Ksaver 200a , 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 46 07 541

Fax. +385 1 46 77 105

E-mail: romana.katalinic@miz.hr

NACIONALNI LABORATORIJI

Zavod za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Toksikološki laboratorij

Adresa: Šalata 11 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA

Tel +385 1 45 90 253

Fax. +385 1 45 90 221

E-mail: mnestic@mef.hr

KBC Rebro – Zagreb

Toksikološki laboratorij

Adresa: Kišpatićeva 12, 10 000 Zagreb, Hrvatska

Tel: +385 1 2388143, 4920025

Fax: +385 1 2312079, 4920025

e-mail: pgranic@kbc-zagreb.hr; lovricm@kbc-zagreb.hr

KBC Sestre Milosrdnice - Zagreb

Klinički zavod za kemiju

Adresa: Vinogradska cesta 29

Tel: +385 1 3787185

Fax: +385 1 3768280

e-mail: kbsm.kzk@post.t-com.hr

Klinički bolnički centar Split

Klinički zavod za patologiju, sudsku medicinu i citologiju

Laboratorij za kemijsko toksikološke analize

Adresa: Spinčićeva 1 , 21 000 Split, HRVATSKA

Tel +385 21 55 67 17

Fax. +385 1 55 65 34

E-mail: dsutlovic@kbsplit.hr

Medicinski fakultet sveučilišta u Rijeci

Zavod za sudsku medicinu

Toksikološki laboratorij

Adresa: Braće Branchetta 20 , 51 000 Rijeka, HRVATSKA

Tel +385 51 21 38 53

Fax. +385 1 21 38 53

E-mail: -

Klinička bolnica Osijek
Odjel za medicinsku biokemiju
Laboratorij za farmakokinetiku i analitičku toksikologiju
Adresa: J.Huttlera 4 , 31 000 Osijek, HRVATSKA
Tel +385 31 51 16 47
Fax. +385 31 51 16 60
E-mail: mandic.sanja@kbo.hr

HRVATSKI ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO
Služba za prevenciju ovisnosti
Adresa: Rockefellerova 7 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA
Tel +385 1 48 63 240
Fax. +385 1 46 83 011
E-mail: marina.kuzman@hzjz.hr

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
Medicinski fakultet
Adresa: Šalata 11, 10 000 Zagreb, HRVATSKA
Tel +385 1 45 66 777
Fax. +385 1 49 20 053
E-mail: mf@mef.hr

UDRUGE
Hrvatski Crveni križ
Adresa: Ulica Crvenog križa 14 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA
Tel +385 1 46 55 814
Fax. +385 1 46 55 365
E-mail: redcross@hck.hr

Udruga "LET"
Adresa: Tuškanac 43 , 10 000 Zagreb, HRVATSKA
Tel +385 1 48 23 041
Fax. +385 1 48 23 041
E-mail: let@zg.htnet.hr

Nevladina organizacija "TERRA"
Adresa: Uski prolaz 11 , 51000 Rijeka, HRVATSKA
Tel +385 51 33 74 00
Fax. +385 51 32 37 15
E-mail: udruga.terra@ri.t-com.hr

Udruga "HELP"
Adresa: Mihovilova širina , 21 000 Split, HRVATSKA
Tel +385 21 34 66 64
Fax. +385 21 36 05 50
E-mail: help-split@st.htnet.hr

PRILOG 4 – OBRAZAC ZA IZVJEŠĆIVANJE O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA

	<p align="center">REPORTING FORM ON NEW PSYCHOACTIVE DRUG</p> <p>In accordance with Council Decision 2005/387/JHA of 10 May 2005 on information exchange, risk assessment and control of new psychoactive substances.</p>	 www.emcdda.eu.int
<p>This section should be filled in by Europol or EMCDDA</p> <p>Transmitted by Europol ☐ Transmitted by EMCDDA ☐</p> <p>Ref. n°: _____ Date of transmission: _____</p>		
<p>The following sections should be filled by the Europol National Units (ENU) or REITOX National Focal Points (NFP) based on the information available and their respective competences</p>		
<p>1. Member State: Ref. n°: _____ Date: _____</p>	<p>Reporting authority: ENU ☐ REITOX ☐</p>	
<p>2. Chemical name: Other name(s): Street name(s):</p>		
<p>3. Source of information (fill one or more as appropriate)</p> <p><u>Seizure(s)</u> ☐ Specify amount (weight, number of tablets, etc.):</p> <p>Seizing authority: Date: _____ Place: _____</p> <p><u>Biological sample(s)</u>⁸ ☐ Specify type:</p> <p>Identifying authority: Date: _____ Place: _____</p> <p><u>Collected sample(s)</u>⁹ ☐ Specify amount (weight, number of tablets, etc):</p> <p>Collecting authority: Date: _____ Place: _____</p> <p><u>Other substances present</u> (if more than one case, specify for which one):</p> <p>Psychoactive ingredients:</p> <p>Other ingredients:</p>		
<p>4. Physical description (in case of seizure/collection)</p> <p>Form: powder ☐ tablet ☐ capsule ☐ liquid ☐ other</p>		

(specify): Colour:			
For dosage unit:		weight: diameter:	shape: logo/markings:
5.	Circumstances: production ☐	trafficking ☐	distribution ☐ use ☐
6.	Price: retail (per dosage unit): wholesale:		
7.	Chemical precursors:		
8.	Patterns of use:		
9.	Other possible uses ¹⁰ :		
10.	Effects in man Objectively observed: Subjective (described by users):		
11.	Context of use User group(s): Setting(s): Availability at consumer level:		
12.	Indication on possible risks Health (individual): Public health: Social:		
13.	In case of production: large-scale ☐	small scale ☐	unknown ☐
	Has any form of organised crime been detected: yes ☐ no ☐		
14.	In case of trafficking: large scale ☐	small scale ☐	unknown ☐
	national ☐ international ☐		
	Has any form of organised crime been detected: yes ☐ no ☐		
15.	In case of distribution: large-scale ☐	small scale ☐	unknown ☐
	Has any form of organised crime been detected: yes ☐ no ☐		

PRILOG 5 – TEKST „ODLUKA VIJEĆA O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA“

(Akti usvojeni prema glavi VI. Ugovora o Europskoj uniji)

ODLUKA VIJEĆA 2005/387/PUP
od 10. svibnja 2005.

o razmjeni informacija, procjeni rizika i kontroli novih psihoaktivnih tvari

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 29., članak 31. stavak 1. točku (e) i članak 34. stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga parlamenta¹¹,

budući da:

(1) posebne opasnosti koje su neizbježne u razvoju psihoaktivnih tvari zahtijevaju brzu akciju od strane država članica.

(2) ukoliko nove psihoaktivne tvari ne budu obuhvaćene okvirima kaznenog prava u svim državama članicama, problemi mogu nastati u suradnji između sudskih vlasti i represivnih tijela u državama članicama zbog činjenice što dotično kazneno djelo ili kaznena djela nisu kažnjiva prema zakonima države moliteljice i zamoljene države.

(3) Akcijski plan Europske unije o drogama 2000.-2004. koji je dostavljen Komisiji kako bi se organizirala odgovarajuća ocjena Zajedničke akcije od 16. lipnja 1997. glede razmjene informacija, procjene rizika i kontrole novih sintetskih droga¹² (dalje u tekstu „Zajednička akcija“), uzimajući u obzir vanjsku ocjenu koju je naručio Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama (dalje u tekstu „EMCDDA“) o Sustavu za rano upozoravanje. Ocjena je pokazala da je Zajednička akcija ispunila očekivanja. Međutim, rezultat ocjene je jasno pokazao da Zajedničku akciju treba ojačati i preusmjeriti. Posebno je potrebno redefinirati glavni cilj, preciznost njenih postupaka i definicija, transparentnost njenih operacija i relevantnost njenog opsega. Komunikacija od strane Komisije prema Europskom parlamentu i Vijeću o srednjoročnoj ocjeni Akcijskog plana EU-a o drogama (2000.-2004.) je naznačila da će doći do izmjena zakonodavstva kako bi se pojačala akcija protiv sintetskih droga. Stoga treba usvojiti mehanizam koji je uvela Zajednička akcija.

(4) nove psihoaktivne tvari mogu štetiti zdravlju.

(5) nove psihoaktivne tvari na koje se odnosi ova Odluka mogu uključivati lijekove prema definiciji u Direktivi 2001/82/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o kodeksu Zajednice koji se odnosi na lijekove iz područja veterine¹³ i u Direktivi 2001/83/EZ

Europskoga parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o kodeksu Zajednice koji se odnosi na lijekove za ljudsku uporabu¹⁴.

(6) se razmjena informacija prema Sustavu za rano upozoravanje koji je uspostavljen vezano uz Zajedničku akciju potvrdila kao vrijedna prednost za države članice.

(7) ništa što je navedeno u ovoj Odluci ne bi trebalo sprečavati države članice u razmjeni informacija unutar Europske informacijske mreže o drogama i ovisnosti o drogama (dalje u tekstu „Mreža Reitox“), o trendovima koji se javljaju vezano za novu uporabu postojećih psihoaktivnih tvari koje mogu predstavljati potencijalni rizik za javno zdravlje, kao i o informacijama o mogućim mjerama vezanim za javno zdravlje u skladu s mandatom i postupcima EMCDDA-a.

(8) kao rezultat ove Odluke nije dopušteno nikakvo pogoršanje skrbi za ljudsko ili životinjsko zdravlje. Stoga su tvari čija je medicinska vrijednost utvrđena i priznata isključene iz kontrolnih mjera koje se temelje na ovoj Odluci. Odgovarajuće regulatorne mjere i mjere vezane uz javno zdravlje trebale bi se primjenjivati za tvari čija je medicinska vrijednost utvrđena i priznata, a koje se zlorabe.

(9) povrh onoga što je predviđeno u sustavima farmakološkog opreza, a prema definiciji u Direktivi 2001/82/EZ i Direktivi 2001/83/EZ, razmjena informacija o zlorabljanim ili nepravilno korištenim psihoaktivnim tvarima treba biti pojačana i osigurana odgovarajućom suradnjom s Europskom agencijom za lijekove (u daljnjem tekstu „EMA“). Povjerenstvo za droge UN-a (u daljnjem tekstu „CND“), Rezolucija 46/7 „Mjere za promicanje razmjene informacija o novim uzorcima uporabe droge i o konzumiranim psihoaktivnim tvarima“, pruža državama članicama koristan okvir za akciju.

(10) uvođenje krajnjih rokova u svaku fazu postupka utvrđenog ovom Odlukom trebalo bi jamčiti da taj instrument može reagirati brzo i da je pojačana njegova sposobnost mehanizma koji će brzo reagirati.

(11) znanstveni odbor EMCDDA-a ima središnju ulogu u procjenjivanju rizika vezanih za novu psihoaktivnu tvar, on će u smislu ove Odluke biti proširen kako bi obuhvatio stručnjake iz Komisije, Europol-a i EMA-a, te stručnjake iz znanstvenih područja koja nisu zastupljena, ili nisu dovoljno zastupljena, u Znanstvenom odboru EMCDDA-a.

(12) bi prošireni Znanstveni odbor koji procjenjuje rizike vezane za nove psihoaktivne tvari trebao ostati jezgrovito tehničko tijelo stručnjaka koje je sposobno za učinkovito procjenjivanje svih rizika vezanih za novu psihoaktivnu tvar. Stoga Znanstveni odbor treba držati u takvim razmjerima koji se mogu kontrolirati.

(13) države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri postići ciljeve predložene akcije, naime, ostvariti razmjenu informacija, procjenu rizika od strane znanstvenog odbora i postupak na razini EU-a za stavljanje prijavljenih tvari pod kontrolu, te se stoga zbog učinaka predviđene akcije ti ciljevi bolje postižu na razini Europske unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je to predviđeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom

razmjernosti utvrđenom u članku 5., ova se Odluka ne proteže izvan onih mjera koje su potrebne kako bi se postigli navedeni ciljevi.

(14) u skladu s člankom 34. stavkom 2. točkom (c) Ugovora kvalificirana većina može na temelju ove Odluke poduzeti mjere koje su potrebne za njeno provođenje.

(15) ova Odluka poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. Ugovora koja su sadržana u Povelji o temeljnim pravima Europske unije,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Predmet

Ova Odluka uspostavlja mehanizam za brzu razmjenu informacija o novim psihoaktivnim tvarima. Ona uzima na znanje informacije o mogućim štetnim reakcijama koje treba prijaviti u skladu sa sustavom farmakološkog opreza koji je ustanovljen u glavi IX. Direktive 2001/83/EZ.

Ova Odluka također osigurava procjenu rizika vezanih za te nove psihoaktivne tvari, kako bi se omogućilo da se mjere primjenjive za kontrolu opojnih droga i psihotropnih tvari u državama članicama također primjenjuju i na nove psihoaktivne tvari.

Članak 2.

Opseg

Ova se Odluka odnosi na tvari koje se trenutačno ne nalaze ni na kojem popisu uz:

a) Jedinstvenu konvenciju o opojnim drogama Ujedinjenih naroda iz 1961. koje mogu predstavljati nespornu prijetnju javnom zdravlju kao tvari navedene u Popisu I. ili II. ili IV. Konvencije, i

b) Konvenciju o psihotropnim tvarima Ujedinjenih naroda iz 1971. koje mogu predstavljati nespornu prijetnju javnom zdravlju kao tvari navedene u Popisu I. ili II. ili III. ili IV. Konvencije.

Ova se Odluka odnosi na krajnje proizvode za razliku od prekursora, u vezi s kojima Uredba Vijeća (EEZ-a) br. 3677/90 od 13. prosinca 1990. koja utvrđuje mjere koje treba poduzeti za sprečavanje zlouporabe određenih tvari za nezakonitu izradu opojnih droga i psihotropnih tvari¹⁵ i Uredba (EZ-a) br. 273/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o prekursorima droga¹⁶, uređuju režim Zajednice.

Članak 3.

Definicije

U smislu ove Odluke primjenjuju se slijedeće definicije:

- a) „nova psihoaktivna tvar“ znači novu opojnu drogu ili novu psihotropnu drogu u čistom obliku ili koja se pripravlja;
- b) „nova opojna droga“ znači tvar u čistom obliku ili koja se pripravlja, a koja nije propisana prema Jedinствenoj konvenciji o opojnim drogama Ujedinjenih naroda iz 1961., a koja može predstavljati prijetnju javnom zdravlju u odnosu na tvari koje su navedene na Popisu I., II. ili IV;
- c) „nova psihotropna droga“ znači tvar u čistom obliku ili koja se pripravlja, a koja nije propisana prema Konvenciji Ujedinjenih naroda o psihotropnim tvarima Ujedinjenih naroda iz 1971., a koja može predstavljati prijetnju javnom zdravlju u odnosu na tvari navedene u Popisu I., II., III. ili IV;
- d) „Odobrenje za plasman na tržište“ znači dopuštenje za plasiranje lijekova i medicinskih proizvoda na tržište koje je dalo nadležno tijelo države članice prema zahtjevu iz glave III. Direktive 2001/83/EZ (u slučaju lijekova za ljudsku uporabu) ili glave III. Direktive 2001/82/EZ (u slučaju lijekova u veterini), ili odobrenje za plasman na tržište koje je dala Europska komisija prema članku 3. Uredbe (EZ-a) br. 726/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004., utvrđujući postupke Zajednice za odobrenje i nadzor lijekova za ljudsku i životinjsku uporabu i osnivajući Europsku agenciju za lijekove¹⁷;
- e) „Sustav Ujedinjenih naroda“ znači Svjetsku zdravstvenu organizaciju (WHO), Povjerenstvo za droge (CND) i/ili Gospodarski i socijalni odbor koji djeluju u skladu s njihovim odgovarajućim odgovornostima koje su opisane u članku 3. Jedinствене konvencije o opojnim drogama Ujedinjenih naroda iz 1961. ili u članku 2. Konvencije o psihotropnim tvarima Ujedinjenih naroda iz 1971.;
- f) „pripravak“ znači smjesu koja sadržava nove psihoaktivne tvari;
- g) „obrazac za izvješćivanje“ znači strukturirani obrazac za obavješćivanje o novoj psihoaktivnoj tvari i/ili pripravku koji sadrži novu psihoaktivnu tvar, a koji je dogovoren između EMCDDA/Europol-a i njihovih odgovarajućih mreža u državama članicama Reitox-a i nacionalnim jedinicama Europol-a.

Članak 4.

Razmjena informacija

1. Svaka država članica osigurava da njena nacionalna jedinica Europol-a i njen predstavnik u mreži Reitox pruže informacije Europolu i EMCDDA-u o izradi, prometu i uporabi, uključujući dodatne informacije o mogućoj medicinskoj uporabi novih psihoaktivnih tvari i pripravaka koji sadržavaju nove psihoaktivne tvari, uzimajući u obzir odgovarajuće mandate obaju ovih tijela.

Europol i EMCDDA preko obrasca za izvješćivanje sakupljaju informacije dobivene od država članica te iste odmah prenose jedna drugoj i nacionalnim jedinicama Europolu i predstavnicima država članica u mreži Reitox, Komisiji i EMEA-u.

2. Ako Europol i EMCDDA smatraju da informacija koju su dobili od države članice o novoj psihoaktivnoj tvari ne zaslužuje da bude priopćena prema opisu u stavku 1., oni o tome odmah izvještavaju obavještavajuću državu članicu. Europol i EMCDDA u roku od šest tjedana pravdaju Vijeću svoju odluku.

Članak 5.

Zajedničko izvješće

1. Kad Europol i EMCDDA ili Vijeće koji djeluju preko većine svojih članova smatraju da informacije što su ih dale države članice o novoj psihoaktivnoj tvari opravdavaju skupljanje daljnjih informacija, Europol i EMCDDA prikupljaju te informacije i predstavljaju ih u obliku zajedničkog izvješća (u daljnjem tekstu „zajedničko izvješće“). Zajedničko izvješće predaje se Vijeću, EMEA-u i Komisiji.

2. Zajedničko izvješće sadržava:

- a) kemijski i fizički opis, uključujući naziv pod kojim je nova psihoaktivna tvar poznata, uključujući, ako postoji, znanstveni naziv (međunarodni generički naziv);
- b) informacije o učestalosti, okolnosti i/ili količine u kojima se nailazi na novu psihoaktivnu tvar, i informacije o sredstvima i metodama izrade nove psihoaktivne tvari;
- c) informacije o sudjelovanju organiziranog kriminala u izradi ili nedopuštenoj trgovini nove psihoaktivne tvari;
- d) prvu naznaku o riziku vezanom za novu psihoaktivnu tvar, uključujući zdravstvene i socijalne rizike i svojstva korisnika;
- e) informacije o tome obavlja li se redovita ocjena nove tvari ili ne i da li je ocjena bila obavljena od strane sustava UN-a;
- f) datum obavijesti na obrascu za izvješćivanje EMCDDA-u ili Europolu o novoj psihoaktivnoj tvari;
- g) informacije o tome da li je nova psihoaktivna tvar već predmetom kontrolnih mjera na nacionalnoj razini u državama članicama ili nije;
- h) koliko je to moguće, na raspolaganju će biti informacije o:
 - i) kemijskim prekursorima za koje se zna da su bili upotrijebljeni za izradu tvari,
 - ii) načinu i opsegu utvrđenih ili očekivanih uporaba nove tvari,

iii) svakoj novoj uporabi nove psihoaktivne tvari i opsegu takve uporabe, rizicima vezanim za uporabu nove psihoaktivne tvari, uključujući zdravstvene i socijalne rizike.

3. EMEA predaje Europolu i EMCDDA-u sljedeće informacije vezane za psihoaktivnu tvar u Europskoj uniji ili državi članici:

- a) da li je nova psihoaktivna tvar dobila odobrenje za plasiranje na tržište;
- b) da li je nova psihoaktivna tvar predmetom zahtjeva za odobrenje za plasiranje na tržište;
- c) da li je odobrenje za plasiranje na tržište koje je bilo izdano u vezi s novom psihoaktivnom tvari ukinuto.

Kad se ova informacija odnosi na odobrenja za plasiranje na tržište koja daju države članice, te države članice daju EMEA-i dotičnu informaciju ako se to zahtjeva.

4. Države članice daju podatke navedene u stavku 2. u roku od šest tjedana od datuma obavješćivanja na obrascu za izvješćivanje, kao što je to predviđeno u članku 4. stavku 1.

5. Zajedničko izvješće se predaje u roku od najkasnije četiri tjedna od prijema informacije od strane država članica i EMEA-a. Europol ili EMCDDA predaju izvješće prema potrebi, u skladu s člankom 5. stavkom 1. i 2.

Članak 6.

Procjena rizika

1. Vijeće može, uzimajući u obzir savjet Europola i EMCDDA-a i djelujući većinom svojih članova, zahtijevati da rizici koji uključuju zdravstvene i socijalne rizike uzrokovane uporabom, izradom i trgovanjem novom psihoaktivnom tvari, sudjelovanje organiziranog kriminala i moguće posljedice kontrolnih mjera, budu procjenjivani u skladu s postupcima utvrđenima u stavcima 2. do 4., pod uvjetom da je barem četvrtina članova Vijeća ili Komisije obavijestila Vijeće u pismenom obliku da podržavaju takvu procjenu. Države članice ili Komisija o tome obavještavaju Vijeće u najkraćem mogućem roku, no u svakom slučaju u roku od četiri tjedna od primitka zajedničkog izvješća. Glavno tajništvo Vijeća o toj informaciji odmah izvješćuje EMCDDA.

2. EMCDDA s ciljem obavljanja procjene saziva poseban sastanak pod pokroviteljstvom Znanstvenog odbora. Povrh toga, moguće je u smislu ovog sastanka proširiti Znanstveni odbor s najviše pet dodatnih stručnjaka koje određuje direktor EMCDDA-a, koji djeluje prema savjetu predsjednika Znanstvenog odbora kojeg je izabrao odbor stručnjaka na prijedlog država članica i kojeg svake tri godine potvrđuje upravni odbor EMCDDA-a. Takvi stručnjaci dolaze iz znanstvenih područja koja nisu zastupljena ili nisu dovoljno zastupljena u Znanstvenom odboru, no čiji je doprinos neophodan za uravnoteženu i odgovarajuću procjenu mogućih rizika, uključujući zdravstvene i socijalne rizike. Štoviše, Komisija, Europol i EMEA su pojedinačno pozvani da daju najviše dva stručnjaka.

3. Procjena rizika se obavlja na temelju obavijesti koje je dužan dati Znanstveni odbor država članica, EMCDDA, Europol, EMEA, uzimajući u obzir sve čimbenike koji će, prema Jedinствenoj konvenciji o drogama Ujedinjenih naroda iz 1961. ili Konvenciji o psihotropnim tvarima Ujedinjenih naroda iz 1971., jamčiti stavljanje tvari pod međunarodni nadzor.

4. Po završetku procjene rizika, Znanstveni odbor sačinjava izvješće (u daljnjem tekstu „Izvješće o procjeni rizika“). Izvješće o procjeni rizika sastoji se od analize raspoloživih znanstvenih informacija i informacija o provedbi zakona, odražavajući sva mišljenja članova Odbora. Predsjednik Odbora predaje u ime istog Izvješće o procjeni rizika Komisiji i Vijeću, i to u roku od dvanaest tjedana od datuma obavijesti od strane Glavnog tajništva Vijeća EMCDDA-u na koji se upućuje u stavku 1.

Izvješće o procjeni rizika uključuje:

- a) fizički i kemijski opis nove psihoaktivne tvari i njezin mehanizam djelovanja, uključujući njenu medicinsku vrijednost;
- b) zdravstvene rizike vezane uz novu psihoaktivnu tvar;
- c) socijalne rizike vezane uz novu psihoaktivnu tvar;
- d) informacije o razini sudjelovanja organiziranog kriminala i informacije o zapljenama i/ili otkrivanju od strane vlasti i o izradi nove psihoaktivne tvari;
- e) informacije o bilo kojoj procjeni nove psihoaktivne tvari u sustavu Ujedinjenih naroda;
- f) kada je to primjereno, opis kontrolnih mjera koje se primjenjuju na novu psihoaktivnu tvar u državama članicama;
- g) opcije kontrole i moguće posljedice kontrolnih mjera, i
- h) kemijske prekursore koji se rabe za izradu tvari.

Članak 7.

Okolnosti u kojima se ne obavlja procjena rizika

1. Ukoliko ne postoji zajedničko izvješće Europol/EMCDDA-a neće se obavljati procjena rizika. Jednako se tako neće obavljati procjena rizika kad je dotična nova psihoaktivna tvar već u podmaklom stadiju procjene u okviru sustava Ujedinjenih naroda, i to kad je jednom odbor stručnjaka za ovisnost o drogama WHO-a objavio svoje kritičko stajalište s pismenom preporukom, osim u slučaju kad postoji značajna nova informacija koja je važna u smislu ove Odluke.

2. Kad je nova psihoaktivna tvar procijenjena unutar sustava Ujedinjenih naroda, no odlučeno je da se nova psihoaktivna tvar ne uključuje u popis prema Jedinствenoj konvenciji o drogama

iz 1961. ili Konvenciji o psihotropnim tvarima iz 1971., procjena rizika se obavlja samo ako postoje značajne nove informacije koje su relevantne u smislu ove Odluke.

3. Procjena rizika nove psihoaktivne tvari se ne obavlja ako:

- a) se nova psihoaktivna tvar rabi za izradu lijekova koji su dobili odobrenje za plasiranje na tržište; ili
- b) se nova psihoaktivna tvar rabi za izradu lijekova za koje je podniet zahtjev za dobivanje odobrenja za plasiranje na tržište, ili
- c) se nova psihoaktivna tvar rabi za izradu lijekova za koje je nadležno tijelo ukinulo odobrenje za plasiranje na tržište.

Kad nova psihoaktivna tvar spada u jednu od kategorija navedenih u prvom podstavku, Komisija na temelju podataka koje su sakupili EMCDDA i Europol procjenjuje s EMEA-om i u uskoj suradnji s EMCDDA-om potrebu za daljnjom akcijom, a u skladu s mandatom i postupcima EMEA-e.

Komisija izvješćuje Vijeće o rezultatu.

Članak 8.

Postupak za stavljanje određenih novih psihoaktivnih tvari pod nadzor

1. Komisija u roku od šest tjedana od datuma primitka Izvješća o procjeni rizika, predstavlja Vijeću inicijativu o podvrgavanju nove psihoaktivne tvari kontrolnim mjerama. Ako Komisija smatra da nije potrebno dostaviti inicijativu o podvrgavanju nove psihoaktivne tvari kontrolnim mjerama, Komisija u roku od šest tjedana od primitka Izvješća o procjeni rizika, dostavlja Vijeću izvješće objašnjavajući svoja stajališta.
2. Ako Komisija smatra da nije potrebno dostaviti inicijativu o podvrgavanju nove psihoaktivne tvari kontrolnim mjerama, takvu inicijativu može dostaviti Vijeću jedna ili više država članica, po mogućnosti najkasnije u roku od šest tjedana od datuma kada je Komisija dostavila Vijeću svoje izvješće.
3. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom i djelujući na temelju inicijative predane sukladno stavku 1. i 2., na temelju članka 34. stavka 2. točke (c) Ugovora da li će nove psihoaktivne tvari podvrgnuti kontrolnim mjerama.

Članak 9.

Kontrolne mjere koje poduzimaju države članice

1. Ako Vijeće odluči podvrgnuti novu psihoaktivnu tvar kontrolnim mjerama, države članice nastoje poduzeti potrebne mjere što je prije moguće, a najkasnije u roku od jedne godine od datuma te odluke, u skladu s njihovim nacionalnim zakonom kako bi:

a) podvrgnuli novu psihotropnu drogu kontrolnim mjerama i zakonskim sankcijama, kako je to predviđeno njihovim zakonodavstvom temeljem njihovih obveza prema Konvenciji o psihotropnim tvarima Ujedinjenih naroda iz 1971.

b) podvrgnuli novu opojnu drogu kontrolnim mjerama i zakonskim sankcijama, kako je to predviđeno njihovim zakonodavstvom temeljem njihovih obveza prema Jedininstvenoj konvenciji Ujedinjenih naroda o opojnim drogama iz 1961.

2. Države članice izvještavaju o poduzetim mjerama Vijeće i Komisiju u najkraćem mogućem roku nakon donošenja primjerene odluke. Potom se ta informacija javlja EMCDDA-u, Europolu, EMEA-u i Europskom parlamentu.

3. Ništa što je navedeno u ovoj Odluci ne sprečava državu članicu od provođenja ili uvođenja bilo koje nacionalne kontrolne mjere na svom području za koju smatra da je odgovarajuća kad država članica jednom identificira novu psihoaktivnu tvar.

Članak 10.

Godišnje izvješće

EMCDDA i Europol svake godine izvještavaju Europski parlament, Vijeće i Komisiju o provedbi ove Odluke. Izvješće uzima u obzir sve aspekte potrebne za ocjenu učinkovitosti i dostignuća sustava koje je stvorila ova Odluka. Izvješće posebno uključuje iskustvo u odnosu na koordinaciju između sustava utvrđenog u ovoj Odluci i sustava farmakološkog opreza.

Članak 11.

Sustav farmakološkog opreza

Države članice i EMEA osiguravaju odgovarajući razmjenu informacija između mehanizma utvrđenog ovom Odlukom i sustava farmakološkog opreza, kao što su definirani i ustrojeni u glavi VII. Direktive 2001/82/EZ i glavi IX. Direktive 2001/83/EZ.

Članak 12.

Opoziv

Ovime se opoziva zajednička akcija vezana za nove sintetske droge od 16. lipnja 1997. Odluke koje je donijelo Vijeće temeljem članka 5. te zajedničke akcije ostaju pravno valjane.

Članak 13.

Objavlivanje i stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu na dan nakon njene objave u Službenom listu Europske unije.

Sastavljeno u Bruxellesu, 10. svibnja 2005.

Za Vijeće

Predsjednik

J. KRECKÉ

PRILOG 6 – RIJEČNIK POJMOVA KORIŠTENIH U ODLUCI VIJEĆA O NOVIM PSIHOAKTIVNIM TVARIMA

Definicije

- (a) ‘Nova psihoaktivna tvar’ označava novu opojnu drogu ili novu psihotropnu drogu u čistom obliku ili u preparatu.
- (b) ‘Nova opojna droga’ označava tvar u čistom obliku ili u preparatu, koja nije bila uvrštena na Listu prema UN Jedinствenoj konvenciji o opojnim drogama iz 1961., a koja može predstavljati ozbiljnu prijetnju javnom zdravlju slično kao i tvari navedene na Listi I, II i IV.
- (c) ‘Nova psihotropna droga’ označava tvar u čistom obliku ili preparatu koja nije bila na Listi prema UN Konvenciji o psihotropnim tvarima iz 1971., a koja može predstavljati ozbiljnu prijetnju slično kao i tvari s Liste I, II, III i IV.
- (d) ‘Prekursori’ su kemijski proizvodi koji se koriste u laboratorijskoj proizvodnji sintetičkih i ostalih droga.
- (e) ‘Krajnji proizvod’: nakon proizvodnje, finalni spoj koji će konzumirati korisnici droga, a koji ima različite oblike (tablete, prašak, tekućina, čist ili pomiješan sa drugim tvarima).
- (f) ‘Sustavi ranog upozoravanja’ se obično definiraju kao informativni sistemi koji se koriste za dobivanje ranih pokazatelja mogućih rizika (industrija, okoliš, zdravlje), s glavnim ciljem da brzom reakcijom i preventivnom akcijom spriječe negativne posljedice. Sustav ranog upozoravanja kojeg je osnovala Zajednička akcija 1997. provodi stalno praćenje sintetičkih droga i njihovih komponenata koje se nalaze na tržištu, tako da EU može poduzeti kontrolnu akciju. Opseg njegova djelovanja je proširen 2005. Odlukom Vijeća o novim psihoaktivnim tvarima.
- (g) ‘EMCDDA’ je Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama: 1 od 12 decentraliziranih agencija Europske zajednice, osnovan 1993. radi preciznog prikaza fenomenologije droge širom Europe, sa sjedištem u Lisabonu.
- (h) ‘Reitox’ je Europska informativna mreža za droge i ovisnost o drogama. Čine je Nacionalne informacijske jedinice za droge (NIJD) osnovane u svakoj državi članici EU, u Norveškoj te pri Europskoj komisiji. One prosljeđuju EMCDDA-u podatke o nacionalnoj situaciji.
- (i) ‘Nacionalna informacijska jedinica za droge’ je nacionalna jedinica za suradnju s EMCDDA-om kroz Reitox mrežu.
- (j) ‘Europol’ je Europski policijski ured. Smješten je u Hagu u Nizozemskoj, a cilj mu je poboljšanje učinkovitosti i suradnje između institucija za provedbu zakona država članica EU u prevenciji i suzbijanju međunarodnog organiziranog kriminala. Glavni zadatak Europola je uspoređivanje, analiza i prosljeđivanje podataka.
- (k) ‘Nacionalna jedinica Europola’ je jedina poveznica između Europola nacionalnih državnih tijela.
- (l) ‘EMEA’ je agencija odgovorna za koordinaciju procjene i nadzor medicinskih proizvoda za ljudsku i životinjsku upotrebu u Europskoj uniji
- (m) ‘Sustav Ujedinjenih naroda’ je Svjetska zdravstvena organizacija (WHO), Komisija za opojne droge (CND) i /ili Ekonomska i socijalna komisija koji djeluju u skladu sa svojim odgovornostima opisanim u Članku 3. Jedinствене konvencije UN-a o psihotropnim tvarima iz 1971.
- (n) ‘Obrazac za izvješće’ je strukturirani obrazac za izvješćivanje o novim psihoaktivnim tvarima i/ili preparatima koji sadržavaju nove psihoaktivne tvari. Obrazac su dogovorili EMCDDA/Europol i njihove mreže, odnosno Reitox i mreža nacionalnih jedinica Europola u državama članicama EU. Europol i EMCDDA će prikupiti informacije od država članica kroz obrazac za izvješće i odmah proslijediti takvu informaciju jedni drugima, Nacionalnim

jedinicama Europa, predstavnicima Reitox mreže u državama članicama, Europskoj komisiji i EMEA.